

Projekt

z dnia 10 grudnia 2025 r.

Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR XXI/.../2025
RADY MIEJSKIEJ W ŚRODZIE WIELKOPOLSKIEJ**

z dnia 18 grudnia 2025 r.

w sprawie nadania nazw ulicom w mieście Środa Wielkopolska

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r., poz. 1153) Rada Miejska w Środzie Wielkopolskiej uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Postanawia się nadać nazwy ulicom położonym w mieście Środa Wielkopolska:

- 1) stanowiącej działkę oznaczoną nr ewid. 65/1 oraz części działki oznaczonej nr ewid. 64/7 - nazwę **Za Strzelnicą**,
- 2) stanowiącej część działki oznaczonej nr ewid. 64/7 - nazwę **Królowej Jadwigi**,
- 3) stanowiącej działki oznaczone numerami ewid. 64/13, 65/9 - nazwę **Anny Jagiellonki**,
- 4) stanowiącej działki oznaczone numerami ewid. 64/24, 65/18 - nazwę **Władysława Warneńczyka**.

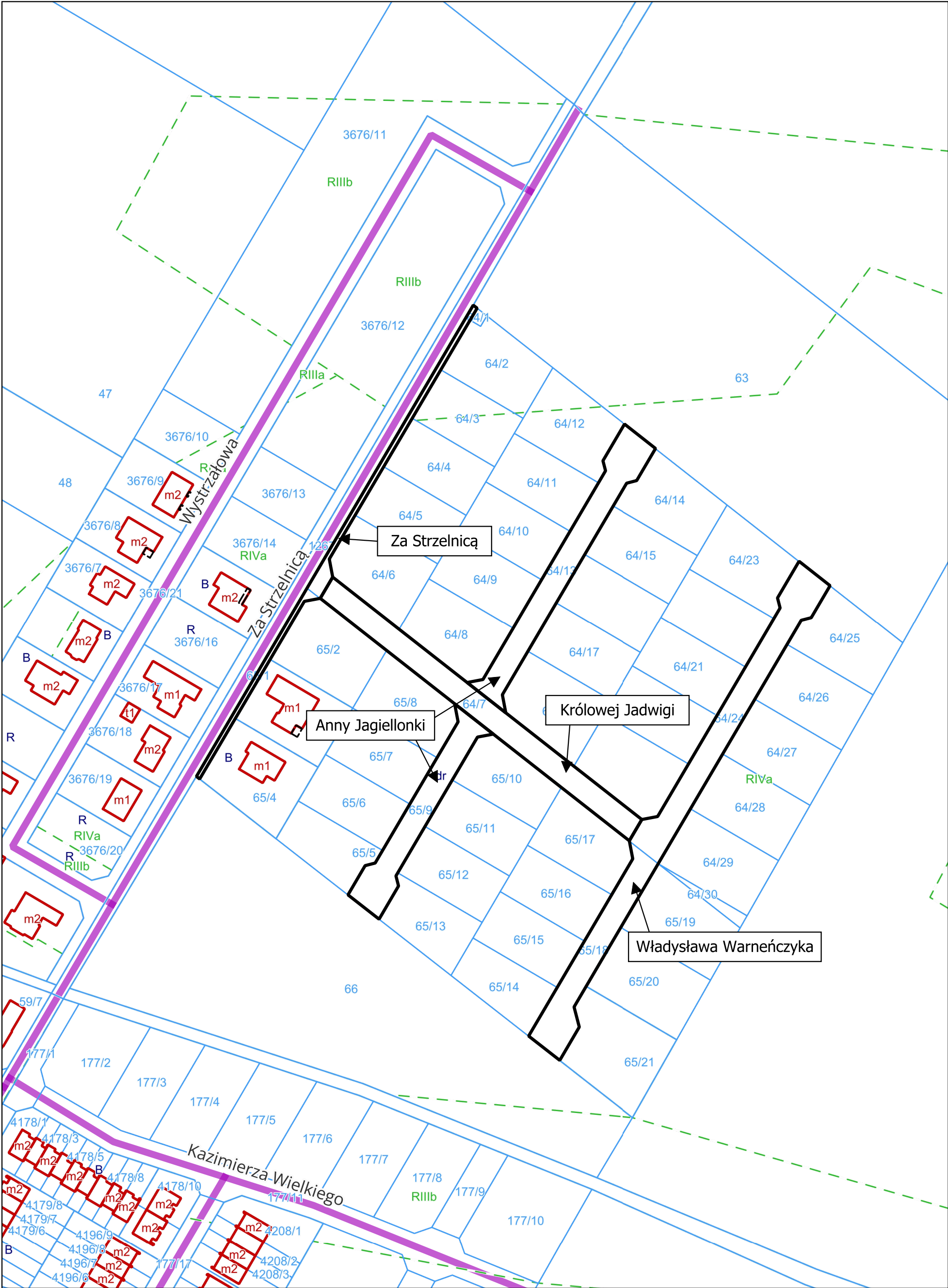
2. Przebieg powyższych ulic określa załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Środa Wielkopolska.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od daty publikacji w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego.

Przewodniczący Rady
Miejskiej

Adam Wójkiewicz

Uzasadnienie

do Uchwały Nr XXI/.../2025 Rady Miejskiej w Środzie Wielkopolskiej z dnia 18 grudnia 2025 r.

w sprawie nadania nazw ulicom w mieście Środa Wielkopolska

Zgodnie z art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r., poz. 1153) nadanie nazw ulic i ich zmiana należy do kompetencji Rady Miejskiej.

Wymienione w uchwale ulice nie posiadają nazw, a stanowiące je działki oznaczone numerami ewid. 64/7, 64/13, 64/24, 65/1, 65/9, 65/18 stanowią w ewidencji gruntów i budynków drogi. Przedmiotowe działki są własnością osób prywatnych, które wyraziły zgodę na nadanie nazw. Propozycje nazw zostały wysunięte przez Komisję Kultury i Nazewnictwa.

Królowa Jadwiga Andegaweńska - ur. najprawdopodobniej 18 lutego 1374 r. w Budzie jako córka króla Węgier i króla Polski Ludwika Węgierskiego i Elżbiety Bośniaczki. Królowa Polski w latach 1384-1399.

Od najmłodszych lat była przygotowywana do objęcia tronu. W 1378 r. zaślubiona z ośmioletnim Wilhelmem Habsburgiem. Po śmierci Ludwika Węgierskiego została koronowana 16 października 1384 r. na królową Polski w wieku zaledwie 10 lat.

Możnowładcom polskim układ matrymonialny Jadwigi z Wilhelmem Habsburgiem nie odpowiadał i uznali, że jest nieważny, gdyż nie był zawierany za ich zgodą i wiedzą. Ofiarowali polską koronę wielkiemu księciu litewskiemu Jagielle, który miał przyjąć chrzest razem ze swoim państwem. Jagiełło przybył do Krakowa w 1386 r., gdzie 15 lutego przyjął chrzest i imię Władysław, 18 lutego zawarł związek małżeński z Jadwigą, a następnie 4 marca został koronowany.

Na swoim dworze Jadwiga skupiła elitę intelektualną Polski. Zleciła pierwsze w historii Polski tłumaczenie Księgi Psalmów na język polski. Fundowała wiele nowych kościołów i uposażała już istniejące klasztory. Opiekowała się szpitalami. W 1397 założyła bursę dla polskich i litewskich studentów przy Uniwersytecie Karola w Pradze. W tym też roku uzyskała zgodę papieża na utworzenie fakultetu teologii na Akademii Krakowskiej.

Zmarła 17 lipca 1399 r. Pochowana została w katedrze wawelskiej. W testamencie zapisała swój majątek Akademii Krakowskiej. Beatyfikowana 31 maja 1979 r. przez papieża Jana Pawła II, kanonizowana 8 czerwca 1997 r. również przez Jana Pawła II.

Anna Jagiellonka - ur. 18 października 1523 r. w Krakowie jako córka króla Polski Zygmunta I Starego i Bony Sforzy. Królowa Polski w latach 1575-1596.

Do 1548 r. mieszkała na Wawelu. Wówczas po małżeństwie brata, króla Polski i wielkiego księcia Litwy Zygmunta II Augusta, z Barbarą Radziwiłłówną, popadła z nim konflikt i przeniosła się na Mazowsze, a następnie do Wilna i Płocka. Do końca życia króla nie wyszła za mąż, co po bezpotomnej jego śmierci w 1572 r. uczyniło z niej czołową osobistość w państwie. W czasie pierwszej elekcji sprzyjała kandydaturze arcyksięcia Ernesta Habsburga, lecz ostatecznie królem został Henryk Walezy. Król pomimo wcześniejszych obietnic nie poślubił Jagiellonki i po rocznym panowaniu uciekł do Francji.

W wyniku drugiej elekcji Anna jako druga kobieta po Jadwidze Andegaweńskiej została koronowana na króla Polski. Pomysłodawcą takiego rozwiązania był Jan Zamoyski. Była to reakcja na rosnące wpływy Habsburgów, bowiem część sił politycznych w państwie chciała osadzenia na polskim tronie cesarza Maksymiliana II. 15 grudnia 1575 roku Anna została formalnie wybrana królem, a 1 maja 1576 została żoną księcia Siedmiogrodu i kolejnego króla Stefana Batorego. Tego samego dnia miała również miejsce ich koronacja. Tak w życiu osobistym, jak i w polityce Anna była jednak marginalizowana.

Po śmierci Stefana Batorego dokładała starań, by jego następcą i nowym królem został jej ukochany siostrzeniec. Był nim późniejszy król Polski Zygmunt III Waza, syn jej siostry Katarzyny, której mąż Jan III był początkowo księciem Finlandii. Bratem tego ostatniego był obalony król szwedzki Eryk IV. Anna Jagiellonka zmarła 9 września 1596 roku. Została pochowana w kaplicy Zygmuntowskiej, zaś mowę w trakcie jej pogrzebu wygłosił Piotr Skarga, który wcześniej udzielił jej ostatniego namaszczenia.

Władysław III Warneńczyk - ur. 31 października 1424 r. w Krakowie jako syn króla Polski Władysława Jagiełły i Zofii Holszańskiej. Król Polski w latach 1434-1444.

Tron objął bezpośrednio po śmierci ojca w 1434 r., jeszcze przed dziesiątymi urodzinami. Przez pierwsze lata królowania faktyczną władzę sprawowała Rada Opiekuńcza i regent, którym był kardynał Zbigniew Oleśnicki. W tym czasie prowadzone były starania o zagwarantowanie sukcesji Władysławowi na Litwie. W 1437 roku w Grodnie zawarto układ, na mocy którego władza w Wielkim Księstwie po śmierci Zygmunta Kiejstutowicza miała trafić w ręce Władysława.

Rok później, w 1438 roku, otworzyła się również perspektywa uzyskania przez Jagiellonów tronu czeskiego, który husyci zaproponowali młodszemu bratu Władysława, Kazimierzowi. Zorganizowana przez króla wyprawa zbrojna w celu wsparcia roszczeń brata nie przyniosła jednak powodzenia, a koronę czeską założył Albrecht Habsburg.

Po śmierci Albrechta został wybrany w 1440 r. przez sejm węgierski na króla Węgier. Na Węgrzech Władysław musiał zmierzyć się ze stronnictwem wdowy po Albrechcie, Elżbiety, która chciała osadzić na tronie ich syna Władysława Pogrobowca, czego skutkiem była dwuletnia wojna domowa. Zakończył ją dopiero pokój zawarty w grudniu 1442 r. w Győr.

W 1443 roku, za namową papieża Eugeniusza IV, Władysław podjął krucjatę przeciwko Turkom. Zakończyła się ona już w czerwcu 1444 roku całkowitym zwycięstwem chrześcijan. Wynegocjowany w czerwcu 1444 roku dziesięcioletni pokój nie przetrwał jednak długo. Władysław, przekonany przez wysłannika papieskiego, kardynała Juliusza Cesariniego, parł do walnej konfrontacji. Nie zważając na rosnące niezadowolenie poddanych z Polski, którzy w 1444 roku wezwali go do powrotu do kraju, jesienią 1444 wyruszył na kolejną wyprawę. 10 listopada doszło do bitwy z Turkami pod Warną, w której jego siły zostały rozbite, a on sam zginął. Jego ciała nigdy nie odnaleziono, co stało się podstawą do podejrzeń, że monarcha mógł przeżyć bitwę. Skorzystał z nich między innymi zasiadający od 1440 roku na tronie wielkksiążęcy na Litwie młodszy brat Władysława, Kazimierz, który przeciągał w ten sposób negocjacje z panami polskimi w sprawie objęcia polskiego tronu.